Gândeşte-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

>>> continuare din pagina 1

Prezența politică a dizabilității este rezultatul progreselor din ultimii 200 de ani. Aceasta oglindeşte în mare măsură condițiile generale de viață, precum principiile sociale şi economice ale diferitelor perioade.

Pe parcursul anilor politica dizabilității a evoluat de la îngrijirea de bază asigurată în cadrul instituțiilor până la educarea copiilor cu dizabilități şi reabilitarea persoanelor care au devenit persoane cu dizabilități la vârsta maturității. În urma educării şi reabilitării persoanele cu dizabilități au devenit mai activi şi astfel au devenit motoarele următoarelor dezvoltări ale politicii de dizabilitate.

S-au înființat organizațiile persoanelor cu dizabilități şi ale acestor familii precum şi organizațiile care sprijină pe ei, care au luptat pentru condițiile mai bune de viață ale persoanelor cu dizabilități.

În vederea învingerii handicapurilor categoriilor sociale aflate în dificultate nu sunt suficiente mijloacele prezentului sistem social de îngrijire, aceasta presupune o intervenție a politicii sociale într-o sferă mai largă. Realizarea integrării în societate nu se poate reduce la accesibilitate, întrucât problemele îşi au originea în primul rând în nerealizările drepturilor declarate şi în atitudinile sociale.

ONU prin **Declarația drepturile persoanelor cu dizabilități** încă din anul 1975 a recunoscut drepturile persoanelor cu diazabilități legate de siguranța economică şi socială, dreptul la nivelul de viață corespunzătoare, dreptul la muncă, angajare, trăirea în cadrul familiei, participarea la viața socială precum dreptul legat de activitățile din timpul liber.

ONU şi alte organizații internaționale în continuare au tratat cu foarte mare atenție drepturile persoanleor cu dizabilități. Anul 1981 au declarat Anul Internațional al Dizabilității, consecința cea mai importantă al acesteia a fost acceptarea programului de acțiune globală (**Programul Mondial de Acțiune în legătură cu persoanele cu handicap**) în 1982.

Pe baza experiențelor dobândite în timpul **Decadei Națiunilor Unite pentru Persoanele cu Handicap** (1983-1992), Adunarea Generală a Națiunilor Unite a elaborat **Regulile Standard privind Egalizarea Şanselor pentru Persoanele cu Handicap.**

Fundamentul politic şi etic al regulilor de bază reprezintă Declarația Drepturilor Fundamentale ale Omului şi Programul Mondial de Acțiune în legătură cu persoanele cu handicap. Anul şi programul de acțiune globală au ajutat foarte mult dezvoltarea în acest domeniu. Ambele au accentuat dreptul de acces a persoanelor cu dizabilități la aceleaşi posibilități ca al oricărui alt cetățean şi să se bucure în aceeaşi măsură de condițiile de viață îmbunătățite rezultate din progresele economice şi sociale. Au definit pentru prima dată condiția de handicap ca fiind funcția relației dintre persoana cu dizabilitate şi mediu. Termenul de „**handicap**" se referă la dezavantajul social**,** la pierderea şi limitarea şanselor unei persoane de a lua parte la viața comunității la un nivel echivalent cu ceilalți membrii. El descrie interacțiunea între persoana cu dizabilități şi mediu. Scopul acestui termen este aceea de a atrage atenția asupra deficiențelor mediului, diferitelor activități organizate ale societății (comunicarea informațiilor, comunicare şi învățământ) care împiedică participarea cu şanse egale a persoanelor cu dizabilități.

Termenul de „dizabilitate" desemnează un număr de limitări funcționale cauzate de deficiențe fizice, intelectuale, senzoriale, de condiții de sănătate ori de mediu. Limitările pot fi parțiale sau totale, periodice sau permanente şi nu permit ca o activitate să fie îndeplinită în limitele considerate normale pentru o ființă umană.

Chiar dacă regulile fundamentale nu sunt obligatorii ele pot devenii cutume de drept internațional în măsura în care statele membre aplică la scară largă. Aceste reguli prezintă în primul rând asumarea responsabilității etice şi politice al statelor membre că vor face paşii necesari în vederea asigurării de şanse egale persoanelor cu dizabilități.

-va urma-

Articol apărut în ***Hifa-Ro Info***
(Revistă trimestrială a Asociației
Hifa-România Ajutor pentru Toți)
Preluat cu permisiune

NEMARGINITA DRAGOSTE A TATALUI CERESC

Moldovan Mandia - Hunedoara

Mă numesc Moldovan Mandia şi sunt din Hunedoara. Doresc să vă împărtăşesc şi eu experiența mea de viață alături de Mântuitorul şi Salvatorul meu Isus Hristos.

Încă din copilărie cred că eu am fost în planul Lui de mântuire.

Mama mea m-a părăsit încă de când aveam 3 ani, în spitalul din Siret Suceava şi apoi am fost mutată la Paclisa, județul Hunedoara.

Aici la Paclisa am avut prima mea întâlnire cu Tatăl Ceresc, printr-o femeie care avea grijă de mine şi încă prin una care m-a învățat să cos.

Ele când au văzut că eu nu am pe nimeni care să mă îndrume pe o cale bună, au început să mă îndrume pe Calea lui Dumnezeu. M-au învățat să mă rog, să postesc. Apoi am fost mutată la Craiova şi mai apoi la Iaşi, unde am ținut legătura cu aceste surori în Domnul de la Paclisa, care mi-au făcut cunoştință cu alte surori în Domnul din Craiova şi Iaşi.

În Iaşi m-am hotărât să închei legământul cu Domnul Isus Hristos şi prin apa botezului, deşi eram persecutată din cauza credinței mele.

Îmi amintesc că, într-o zi, a venit la noi în clasă directoarea şcolii şi le-a spus colegelor mele să se ferească de mine că eu sunt periculoasă, că vreau să le atrag şi pe ele la credința mea. Aş fi vrut eu, dar nu eu puteam să le atrag, ci Tatăl Ceresc putea să facă asta, dacă Îi permiteau.

În tot timpul şcolii am simțit purtarea de grijă şi dragostea Lui, dar după ce am terminat şcoala (liceul economic) la Iaşi... am simțit şi mai mult grija Lui...

În anul 1990 l-am cunoscut pe soțul meu care este surdo-mut şi are piciorul stâng amputat. El este penticostal, iar eu eram baptistă, dar acum sunt penticostală şi mă deplasez foarte greu, cu ajutorul unui baston.

Când am auzit că el este surdo-mut, cu piciorul amputat şi penticostal... nu prea eram convinsă că vreau să mă căsătoresc cu el.

Încă de la început am avut concepția că nu vreau să mă căsătoresc cu un om care este surdo-mut, care are membre lipsă şi care este penticostal, pentru că spuneam: „cum am să mă înțeleg eu cu un surdo-mut, fără member?" spuneam că eu nu pot să văd toată ziua lângă mine un om fără mâini sau fără picioare, şi penticostal nu vroiam pentru că eu nu puteam să mă adaptez cu rugăciunea lor în comun.

M-am rugat Tatălui Ceresc şi toate aceste impedimente le-a înlăturat din inima mea. Ne-am căsătorit, şi acum suntem o familie fericită. Chiar uneori spun că soțul meu este cel mai potrivit pentru mine şi că Tatăl Ceresc a ştiut ce este mai bun pentru mine. Apoi, după 2 ani de la căsătorie ne-a binecuvântat şi cu o fetiță sănătoasă. Înaintea ei am pierdut o sarcină şi vă dați seama, atunci când s-a născut fetița noastră, pe nume Naomi Donata, a fost o binecuvântare şi o bucurie deplină… Numai că atunci când s-a născut, Domnul Isus ne-a pus la încercare credința. S-a născut cu picioarele strâmbe în interior. A trebuit să umblăm cu ea prin spital un an şi ceva, să o pună în gips şi la un an şi 2 luni a fost operată ca să-i îndrepte picioarele. Slavă Domnului că acum este sănătoasă perfect şi nici nu se observă că atunci când a fost mică a avut probleme cu picioarele.

Acum este în clasa a X-a şi ne bucurăm că în vara asta şi ea s-a hotărât să încheie legământul cu Domnul Isus Hristos şi prin apa botezului. De fapt, ea a vrut să se boteze anul trecut , dar noi nu am fost de-acord deoarece spuneam noi că era prea mică. Avea 15 ani atunci.

Noi suntem membri la biserica penticostală „Golgota" şi ea s-a botezat la biserica baptistă „Deo Gloria" (Gloria lui Dumnezeu). Este foarte încântată şi bucuroasă că a făcut pasul cel mare spre mântuirea sufletului ei.

Eu m-am obişnuit cu rugăciunea în comun a fraților penticostali. Iar cu soțul meu mă înțeleg vorbind clar cu fața la el, iar fetița tot aşa. Noi nu vorbim prin semnele surdo-muților.

În fiecare zi din viața noastră simțim mâna Lui Dumnezeu în viața noastră şi pentru asta trebuie să-I dăm Slavă Lui.

„Degeaba ştii să citeşti dacă nu ai citit niciodată Biblia!”

Profeții biblice împlinite (VII)

483 de ani (I)

Moț Florian

*„Să ştii, deci, şi să înțelegi, că de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului**, până la Unsul (Mesia),** la Cârmuitorul, **vor trece şapte săptămâni**; apoi timp **de şaizeci şi două de săptămâni**, piețele şi gropile vor fi zidite din nou, şi anume în vremuri de strîmtorare.*

După aceste şaizeci şi două de săptămâni, unsul va fi stîrpit, şi nu va avea nimic. Poporul unui domn care va veni, va nimici cetatea şi Sfântul Locaş, şi sfârşitul lui va fi ca printr-un potop; este Hotărât că războiul va ține până la sfârşit şi împreună cu el şi pustiirile.

*El va face un legământ trainic cu mulți, timp de **o săptămână**, dar **la jumătatea săptămânii** va face să înceteze jertfa şi darul de mâncare, şi pe aripa urîciunilor idoleşti va veni unul care pustieşte, până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât.”*

Daniel 9:25-27

Astăzi ne vom ocupa doar de prima parte a profeției, urmând ca într-un articol viitor să descifrăm şi cea de-a doua parte.

Profeția arată data venirii lui Mesia, având o dată de începere (darea poruncii pentru rezidirea Ierusalimului) şi detalii cu privire la localizarea în timp a acesteia. Ca să putem înțelege bine va trebui să constatăm împrejurările în care a fost făcută această profeție.

Daniel, proorocul, era în exil împreună cu poporul său în Babilon, care de acum era sub dominație medo-persană (versetul 1 din cap 9 ne spune ca data vedeniei lui Daniel a avut loc în anul 1 al domniei lui Dariu medul). Trecuseră aproape 70 de ani de exil şi Daniel căuta să afle din scrierile sacre ce spun acestea despre sfârşitul robiei. Proorocul Ieremia vestise cândva că peregrinarea evreilor în Babilon va dura 70 de ani (Ieremia 29:10).

În timpul unei rugăciuni plină de

patos şi pocăință, îngerul Gabriel vine la el, trimis fiind de Dumnezeu, să-i vestească lucruri privitoare la viitorul poporului său. Între acestea se afla şi vestirea venirii lui Mesia la o dată anume care se poate calcula în funcție de anul de început poruncii pentru rezidirea Ierusalimului.

Ierusalimul fusese distrus odată cu năvălirile lui Nebucadnețar (Nabucodonosor) şi rămăsese în ruină şi părăsit de atunci. Acum evreii aşteptau o minune. Haldeii nu mai erau la putere şi aşteptau din partea mezilor şi perşilor un semn al milei şi totodată al intervenției divine.

Pentru a putea localiza în timp când a fost dat decretul pentru reconstrucția Ierusalimului trebuie să aruncăm o privire asupra datelor pe care ni le oferă istoria. În perioada aceea au fost date câteva decrete din partea autorităților medo-persane în favoarea națiunii iudaice, care prevedeau reîntoarcerea cetățenilor israeliți în Palestina pentru reconstruirea Templului, repopularea cetăților şi refacerea națiunii. Acestea s-au succedat cronologic, fiind date la perioade relative de timp de către împărați ca Dariu, Cir sau Artaxerxe şi ele au fost specifice cu privire la anumite aspecte care priveau reîntoarcerea.

Se poate vorbi despre trei decrete scrise pe care le amintesc documentele şi anume primul, dat de Cir (2 Cron. 36:22-23, Ezra 1:1-4) care prevedea reconstrucția Templului de la Ierusalim (atenție, nu a cetății) în anul 536 î. Hr.; un al doilea datat în anul 519 î. Hr. sub domnia lui Dariu care nu făcea altceva decât să reconfirme decretul lui Cir pentru că fuseseră trenate lucrările la Templu de către răuvoitori (Ezra 6:1- 3); iar un al treilea dat de către împăratul Artaxerxe în anul al 7-lea al domniei sale şi anume anul 457 î.Hr. care prevedea refacerea ca națiune a israeliților, implicit reconstrucția Ierusalimului (Ezra 7: 12-26). Mai există o un aşa zis decret, în fapt o poruncă verbală a lui Artaxerxe, în anul al 20-lea al domniei sale (despre care scrie în cartea Neemia 2:1-10) care reprezintă o învoială față de paharnicul său ca acesta să meargă să-şi ajute compatrioții la reconstrucția Ierusalimului care începuse cu ocazia decretului anterior din anul 457 î.Hr.

Ceea ce interesează profeția este anul 457 î. Hr., care poate fi verificat în analele istorice ca fiind anul al 7-lea al domniei lui Artaxerxe. Acesta a dat un decret destul de vast care făcea referire la Templul din Ierusalim, la reîntoarcerea tuturor acelora dintre leviți care vor fi dorit să slujească la Templu, la refacerea sistemului religios, dar mai mult decât decretele anterioare, face referire la sistemul juridic şi civil cu privire la care Ezra era împuternicit să le instaureze (vezi cap. 7, v.18 şi v.25,26 unde se spune că au libertatea să facă tot ce vor crede de cuviință cu banii primiți, şi că îşi pot pune dregători - guvernanți şi stabili legi proprii).

Deşi nu apare în mod explicit porunca de reconstruire a Ierusalimului, ea se subînțelege prin faptul că identitatea națiunii iudaice era dată de capitala ei. Ezra spune că i s-a dat tot ce ceruse. Şi oare ce putea să ceară acesta, când i se oferea şansa refacerii națiunii, dacă nu reconstrucția Ierusalimului? Dacă

>>> continuare în pagina 5

>>> continuare din pagina 4

luăm în calcul şi porunca lui Artaxerxe din anul al 20-lea al domniei (444 î. Hr.) prin care Neemia primeşte posibilitatea de a reîncepe restaurația cetății, înțelegem că trebuie să fi fost dat un decret înainte care să fi permis începutul lucrărilor. O cetate ca Ierusalimul nu ar fi fost reconstruită sub dominație, dacă nu ar fi fost stipulată o lege care să fi permis acest fapt.

Pornind de la anul acesta profeția ne spune că vor trebui să treacă anumite perioade de timp (prezentate sub forma unor săptămâni) până avea să vină Mesia (Hristosul, în greacă). Astfel, se vorbeşte despre 7 săptămâni, apoi alte 62 de săptămâni şi în cele din urmă o săptămână în care Unsul va fi stârpit dar nu va avea nimic.

Dacă adunăm în mod simplu aceste perioade de timp ca fiind săptămâni literale (formate din zile de 24 de ore) şi cercetăm istoria pentru a găsi o dovadă a vreunui Mesia în anii imediat următori de după 457 î.Hr. nu vom găsi ceva care să arate să profeția s-a împlinit. Atunci înseamnă că a fost o profeție mincinoasă? Nicidecum.

Perioadele profetice din cartea proorocului Daniel au un principiu de interpretare numit îndeobşte de către teologi „zi-an”, care face ca profețiile care au perioade de timp prescrise să capete sens. Astfel găsim în capitolul 8 o profeție care are o perioadă de desfăşurare de 2300 de zile care trebuie să fie înțelese ca fiind 2300 de ani. De unde ştim? În acelaşi capitol, în 3 rânduri se spune că profeția priveşte vremuri îndepărtate şi anume vremea sfârşitului. Dacă ar fi luate în sens literal profeția si-ar fi ajuns sfârşitul peste cca 6 ani. Ori atunci ar fi fost o contradicție în Cel ce făcea profeția pentru ca era vădit că nu acea vreme era privită ca fiind a sfârşitului. În capitolul 12 se fac 3 referiri la perioade de timp: „o vreme, 2 vremi şi o jumătate de vreme”; 1290 de zile; 1235 de zile. Despre toate acestea se spune că vor ajunge vremuri ale sfârşitului. Lui Daniel i se spune ca nu va apuca vremea aceea (12:13) a sfârşitului. Dacă luăm în sens literal profeția aceste perioade durează aproximativ 4 ani. Ori e un non-sens ca 4 ani să reprezinte durata de până la sfârşit şi să fie priviți ca ajungând până la vremuri îndepărtate.

Mai degrabă aceste zile profetice trebuie înțelese ca fiind ani literali. În sprijinul acestei metode de interpretare vin 2 texte biblice şi anume Ezechiel 4:6 şi Numeri 14:34. În ambele sunt prevestite pedepse ale poporului şi se face asocierea zi-an. Mulți comentatori biblici din toate timpurile au constatat că acest principiu este demn de luat în calcul.

În ce an ajungem dacă adunăm săptămânile din Dan 9:25 ca fiind săptămâni de ani? În anul 27 d. Hr. 7+62= 69. 69 X 7 = 483. Atunci avea să apară Mesia. Nu după doar 7 săptămâni de ani cum am fi tentați să calculăm. Versetul imediat următor ne spune că în săptămâna de ani imediat următoare de după cele 69 „Unsul va fi stârpit dar nu va avea nimic”. Ori asta ne face să înțelegem că arătarea lui va avea loc după cele 69 de săptămâni de ani pentru a putea vorbi despre o existență a lui Mesia în cea dea 70-a săptămână.

Mai menționez că la simplul calcul unora le va da la socoteală anul 26. Dar dacă nu socotim anul 0 dintre cele 2 ere, an care nu a existat, ajungem în anul 27 d. Hr.

Anul 27 d. Hr. a fost anul botezului lui Isus Hristos. După Luca (vezi cap. 3) Ioan Botezătorul l-a botezat pe Domnul Hristos în anul al 15-lea al împăratului Tiberiu. După analele istorice acesta ar fi anul 29 d. Hr. Dar Luca nu foloseşte modul de calcul roman ci cel evreiesc, care ia în calcul data de la care a fost întronat împăratul, socotind primul an de domnie ca fiind până la noul an calendaristic (chiar daca dura şi o lună) şi anul calendaristic evreiesc care începea toamna (octombrie). După o astfel de datare ajungem în anul 27 d. Hr. ca fiind al 15-lea an având în vedere că data întronării lui Tiberiu Cezar a fost 19 August anul14. Este foarte posibil ca Domnul Hristos să se fi botezat toamna după anul nou evreiesc, odată cu sărbătorile evreieşti care strângeau la Ierusalim toată suflarea iudaică ceea ce ne conduce spre acest an.

Poate părea destul de tehnic ceea ce am scris mai sus şi poate pe unii dintre dumneavoastră nu vă interesează aşa de mult toate aceste calcule matematice. Totuşi pentru că profeția vorbeşte despre o perioadă de timp definită trebuia să luăm în calcul aceste lucruri.

Iar acum vestea bună! Exact la vremea profetizată Domnul Hristos şi-a făcut apariția ca Mesia cel făgăduit de veacuri. La scurt timp după botez El a certificat începutul lucrării sale salvatoare dezvăluindu-se pe Sine ca fiind Cel Uns. Mesia în ebraică, Hristos în greacă înseamnă Unsul. În sinagoga din Nazaret El spune despre Sine că este Cel uns

>>> continuare în pagina 17

O splendida poveste...

Acesta este ultimul material trimis de **Victoria Ştefan**
cu rugămintea de a fi publicat

Îți vor fi suficiente 37 de secunde pentru a citi şi a-ți schimba felul în care gândeşti

Doi bărbati, ambii grav bolnavi, ocupau aceeaşi încăpere dintr-un spital. Unuia dintre ei i se îngăduise să se ridice din pat timp de o oră în fiecare după-amiază, pentru a permite eliminarea lichidului din plămâni. Patul său era alături de unica fereastră din cameră. Celălalt trebuia să stea tot timpul întins în pat.

Cei doi au stat de vorbă ore-n şir.

Au vorbit despre soțiile şi familiile lor, despre casele lor, despre munca lor, au depănat amintiri din armată, sau din vacanțele petrecute.

În fiecare după-amiază, când cel de lângă fereastră se ridica, îşi petrecea timpul descriindu-i celuilalt ceea ce vedea că se întâmpla dincolo de geamul ferestrei.

Celălalt începu astfel să trăiască pentru acea scurtă oră zilnică în care lumea sa era înviată de culoarea şi ceea ce se întâmpla în lumea de afară.

Fereastra dădea într-un parc cu un lac.

Rațe şi lebede se jucau în apă, în timp ce copiii se jucau cu bărcuțele. Tineri îndrăgostiți mergeau mână în mână printre flori de toate culorile, în timp ce în depărtare se ghicea prezența oraşului.

Victoria Ştefan
omul care a căutat să-i facă fericiți pe ceilalți

Pe măsură ce omul de lângă fereastră descria cu de-amănuntul toate acestea, cel din pat închidea ochii, imaginându-şi această scenă pitorească.

Într-o după-amiază caldă, omul de lângă fereastră descrise o paradă trecând. Deşi celălalt nu putea auzi orchestra, putea însă, cu ochii minții, să vadă ceea ce celălalt descria cu atât de multe detalii sugestive. Şi aşa trecură zile, săptămâni şi luni.

Într-o dimineață, venind asistenta de serviciu pentru a le aduce apa pentru a se spăla, aceasta găsi trupul lipsit de viață al omului de lângă fereastră, care se săvârşise în pace, în timpul somnului..

Femeia se întristă şi chemă personalul pentru a lua corpul neînsuflețit.

La vremea când consideră potrivit, celălalt ceru ca, dacă se poate, să fie mutat lângă fereastră. Asistenta fu bucuroasă să-i îndeplinească dorința, si după ce se asigură că totul este cum se cuvine, îl lăsă singur.

Încet, greu şi dureros, reuşi să se ridice în capul oaselor, pentru a vedea, pentru prima dată cu ochii săi, lumea de afară.

Încordându-se, se întoarse apoi spre fereastra de lângă pat.

Şi în fața ochilor văzu un zid gol.

Omul o întrebă pe asistentă cum putuse vedea fostul său coleg de camera, care-i descrisese atât de multe minunății văzute pe fereastră. Asistenta răspunse că omul fusese orb, şi nu putuse vedea nici măcar zidul gol... Şi, adăugă ea, 'Poate că a vrut doar să vă încurajeze pe dumneavoastră.'

<u>Epilog</u>: Este o imensă bucurie în a-i face fericiți pe ceilalți, în ciuda greutăților propriei existențe. Împărțite cu alții, supărările se înjumătățesc, în timp ce bucuriile se dublează.

Dacă vrei să te simți bogat, atunci ia aminte la lucrurile pe care le ai, şi pe care nu le poți cumpăra cu bani. 'Today is a gift, that is why it is called The Present.'

Nu păstra doar pentru tine această scrisoare. Trimite-o prietenilor tăi pentru care-ți doreşti să fie binecuvântați.

Împreună cu cele mai bune gânduri din partea mea

Durerile lombare

Partea -IV-

Teste şi examinări

Examinări iniţiale în cazul durerilor lombare

Medicul va face o anamneză a pacientului pentru a afla istoricul medical al acestuia, pentru a afla simptomele şi tipul activităţilor fizice ce le desfăşoară. Medicul va face apoi un examen fizic complet. Întrebările şi examenul fizic îl vor ajuta pe medic să excludă o serie de cauze importante ale durerilor lombare. Medicul va întreba pacientul şi despre modul de viaţă (cât este de stresat la muncă sau acasă) pentru a fi sigur că pacientul nu este susceptibil pentru o afecţiune cronică.

Pentru majoritatea pacienţilor doctorul va indica tratamentul chiar după testele iniţiale. Medicul va indica tratament ambulator şi posibil fizioterapie.

Dacă pacientul are peste 50 de ani sau are anumite simptome specifice unei afecţiuni medicul va recomanda mai multe examinări.

Teste pentru dureri lombare

Dacă examenele iniţiale nu arată semne ale unei afecţiuni severe, probabil pacientul nu va avea nevoie de teste imagistice. Aceste teste sunt indicate dacă pacientul:

- ✓ are mai mult de 50 de ani
- ✓ are probleme ale coloanei vertebrale congenitale (de la naştere)
- ✓ antecedentele medicale şi examenul fizic relevă semne ale unei afecţiuni serioase cum ar fi: fracturi, tumori, infecţii sau leziuni severe ale nervilor
- ✓ antecedente de orice tip de artrită la nivelul coloanei vertebrale
- ✓ antecedente de utilizare a steroizilor sau alte droguri de mai mult timp
- ✓ durerile de spate nu s-au diminuat sau mai rău s-au înrăutăţit după 2 săptămâni de tratament ambulator, tratament

ce poate include analgezice, exerciţii fizice regulate

- ✓ dacă are un istoric de episoade dureroase frecvente
- ✓ dacă medicul crede că este necesară o intervenţie chirurgicală
- ✓ dacă leziunea a fost ca urmare a unui accident de muncă şi pacientul poate obţine o compensaţie
- ✓ dacă pacientul este implicat într-un proces în legatură cu leziunea suferită.

Testele imagistice ce pot fi făcute în funcţie de ceea ce suspicionează medicul sunt următoarele:

- ☞ radiografie a coloanei vertebrale
- ☞ tomografie computerizată
- ☞ rezonanţă magnetică nucleară (RMN)

Pentru mai multe informaţii despre RMN în legătură cu durerile lombare trebuie ca pacienţii să fie informaţi despre următoarele examinări.

Testele imagistice cum ar fi mielograma sau discografia au fost înlocuite de examene mai simple. Uneori sunt folosite atunci când este vorba de un diagnostic incert sau înainte de o intervenţie chirurgicală. Dacă medicul recomandă discografia cel mai bine ar fi pentru pacient să mai consulte un medic în legătură cu acest test.

Dacă pacientul are dureri ale membrelor inferioare sau parestezii la acest nivel o electromiogramă sau examene privind conducerea nervoasă sunt necesare pentru a vedea cât de afectată este funcţia nervoasă. Aceste investigaţii verifică funcţia coloanei vertebrale, funcţionalitatea muşchilor şi a nervilor care controlează membrele, precum şi conducerea nervoasă.

Teste de sânge pot fi necesare pentru a exclude unele boli metabolice, artrita, cancerul sau o altă infecţie. Radiografiile osoase sunt necesare pentru a căuta eventuale tumori la acest nivel sau semne de infecţie.

Tratament

Există o gamă largă de tratamente pentru durerile lombare, tratamentul recomandat depinzând de cauza durerilor şi de durata lor. Majoritatea oamenilor descoperă că durerile lombare se atenuează sau chiar dispar până în câteva săptămâni. Sunt şanse foarte mari ca durerea să dispară foarte repede cu un tratament de bază administrat acasă.

La stabilirea tratamentului pentru durerile lombare trebuie avute în vedere următoarele elemente:

- ➢ dacă durerea a apărut de curând, persoana trebuie să rămână activă şi, eventual, să-şi administreze medicamente uşoare împotriva durerii, cum ar fi aspirina sau ibuprofenul studiile au demonstrat că aceste 2 medicamente sunt cel mai bun tratament în durerile lombare acute. Continuarea activităţilor fizice face mult mai bine decât repausul la pat. De fapt, statul în pat pentru mai mult de o zi sau două pot determina o înrăutăţire a durerii şi pot determina alte probleme cum ar fi rigidizarea încheieturilor şi slăbirea muşchilor.
- ➢ studiile au arătat că persoanele care înţeleg cauza durerilor suportă mult mai bine aceste

>>> continuare în pagina 8

>>> continuare din pagina 7

probleme. De aceea, este foarte indicat ca pacientul să-i ceară doctorului să-i lămurească eventualele întrebări legate de simptomele sale, de modul de a trata durerea sau de activitățile ce pot sau nu pot fi făcute.

- dacă durerile lombare durează mai mult de 3 luni, probabil că este necesară administrarea unui tratament mai intens. Programe ce combină exerciții pentru întărirea musculaturii cu educare şi activități ce ajută la îmbunătățirea funcțiilor şi managementul durerii sunt eficiente în aceste cazuri.
- intervenția chirurgicală este necesară în foarte puține cazuri de dureri lombare. Chiar în cazul herniei de disc sau o distrugere a unui nerv, starea pacientului poate fi îmbunătățită fără intervenție chirurgicală.
- odată apărute durerile lombare, este foarte probabil ca acestea să reapară. Pentru a evita alte probleme, persoana afectată trebuie să-şi păstreze musculatura spatelui într-o stare fizică foarte bună, să aibă tot timpul o poziție corectă a corpului, să învețe modul cel mai sigur de ridicat greutăți şi să învețe cum să trateze stresul.

Tratamentul pentru durerile lombare acute

Durerile lombare acute sunt acele dureri ce durează mai puțin de 3 luni. Dacă durerile au apărut cu puțin timp în urmă, sunt şanse foarte mari ca acestea să dispară în câteva săptămâni. Majoritatea durerilor lombare scad în intensitate dacă sunt urmați următorii paşi:

1. aplicarea de gheață timp de 15 - 20 de min, de 3 sau 4 ori pe zi sau până la o dată pe oră. După 2 sau 3 zile de aplicat gheață, se trece la aplicarea de căldură timp de 15 - 20 min la fiecare 2 sau 3 ore. Aceasta se poate face printr-un duş fierbinte, aplicarea unei perne electrice sau chiar a unei sticle cu apă caldă. Se poate încerca şi trecerea de la rece la cald, alternativ.

2. administrarea de medicamente împotriva durerii, dacă este necesar, cum ar fi acetaminofenul sau medicamente ce reduc durerea, inflamația cum ar fi ibuprofen, naproxen sau ketoprofen. Aceste medicamente sunt mai eficiente dacă sunt administrate în mod regulat şi nu doar când durerile sunt puternice.

3. pentru o zi sau două, la început, se recomandă odihna într-o poziție confortabilă. Se poate încerca aşezarea pe o parte cu perna între picioare sau aşezarea pe spate pe podea cu o pernă sub genunchi. Totuşi, nu se recomandă păstrarea poziției pentru o perioadă lungă de timp. La fiecare 2 sau 3 ore se recomandă o plimbare scurtă (10 până la 20 de min) apoi din nou odihnă, într-o altă poziție confortabilă.

4. revenirea la activitățile normale cât mai curând posibil. Mişcarea ajută la menținerea tonusului muscular. Repausul la pat pentru mai mult de una sau două zile poate înrăutăți problema.

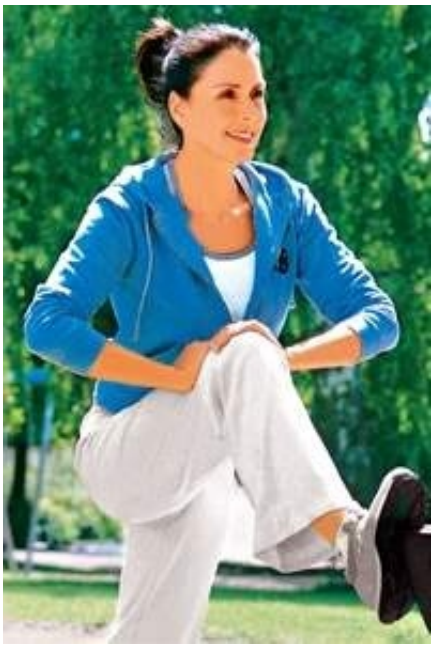

Plimbatul este cel mai simplu şi, probabil, cel mai bun exercițiu pentru spate. Doctorul sau kinetoterapeutul pot recomanda diverse exerciții specifice pentru întărirea musculaturii spatelui. Muşchii trunchiului susțin coloana vertebrală. Întărirea acestor muşchi poate îmbunătăți ținuta corporală, poate determina un echilibru mai bun al corpului şi poate reduce şansele de rănire.

Majoritatea oamenilor au cel puțin o recidivă a durerilor lombare. Dacă o persoană a avut dureri lombare, aceasta trebuie să țină minte că spatele său e mai vulnerabil decât înainte astfel că va trebui să se îngrijească tot timpul de musculatura spatelui şi a abdomenului, să aibă o poziție corectă a corpului şi să aibă grijă la modul de ridicare a greutăților.

O opțiune de tratament în cazul durerilor lombare acute constă într-o terapie a coloanei vertebrale. Scopul acestei manevre este de a creşte flexibilitatea articulațiilor de la nivelul spatelui. Studii noi sugerează că un program scurt de instruire în managementul durerii - ce învață pacientul cum să-şi desfăşoare activitatea de zi cu zi, cum să-şi rezolve grijile legate de durerile lombare sau să depăşească teama de durere poate fi, de asemenea, un bun tratament pentru durerile lombare.

-va urma-

Sursa: **www.sfatulmedicului.ro**

NOTĂ: ***Scopul acestei rubrici este de a ajuta cititorii să folosească în mod raţional resursele terapeutice ale plantelor medicinale. Pentru diagnosticul şi tratamentul bolilor apelaţi la medicul de familie sau la un medic specialist.***

Muştarul negru

Muştarul negru (Brassica nigra sau Sinapis nigra) este o plantă ierboasă din familia cruciferelor, ca şi varza. Creşte spontan sau în culturi. Are flori galbene cu patru petale grupate în inflorescenţe. Fructul conţine seminţe de culoare cafenie închisă sau neagră, folosite în Biblie ca termen de referinţă pentru dimensiunile lor extrem de reduse. La zdrobire şi umezire degajă un miros caracteristic şi au un gust înţepător. În scopuri medicinale se utilizează seminţele (Semen Sinapis nigrae), recolatarea făcându-se în lunile iulie-august.

Substanţe active, acţiune şi proprietăţi

Seminţele de muştar conţin sinigrozida, o substanţă de natură tioglicozidică, sinapina - un alcaloid.

Făina obţinută prin zdrobirea seminţelor de muştar are efect revulsiv, stimulând puternic circulaţia sanguină de la nivelul pielii. Indirect are un efect decongestionant al ţesuturilor şi organelor învecinate regiunii pe care s-a aplicat muştarul.

Indicaţii terapeutice, preparare şi aplicare

Muştarul negru se utilizează numai extern sub formă de cataplasme în reumatism, gripă, bronşite.

Pentru prepararea cataplasmei cu muştar se iau 100 g de făină de muştar şi se amestecă cu apă caldă (nu fierbinte) până se formează o pastă. Aceasta se aplică între două straturi de tifon, pe locul tratat, şi se menţine aproximativ 15 minute. Se poate aplica succesiv pe mai multe regiuni.

În cazul în care efectul revulsiv este prea intens şi pacientul nu suportă bine, se poate pregăti o cataplasmă din făină de muştar în amestec 50% cu făină din seminţe de in.

Din seminţele de muştar se mai obţine şi uleiul volatil de muştar, cu miros foarte puternic, iritant. Efectul revulsiv este foarte accentuat, fapt pentru care se utilizează cu maximă prudenţă.

Murul

Murul (Rubus fruticosus) este un arbust înalt de 1-3 m, cu tulpina arcuită, acoperită de ghimpi subţiri şi arcuiţi. Creşte în zone deluroase, la margini de pădure şi prin tufărişuri. Frunzele sunt compuse, ascuţite la vârf, cu margini neregulat dinţate şi nervuri păroase şi proeminente pe dos. Florile sunt albe, cu 5 petale mari. Înfloreşte în iulie - august. Fructele, roşii şi acrişoare la început, negre şi brumate la coacere, au gust dulceag - acrişor. În scop medicinal, de la mur se recoltează frunzele (Fruticosus Folium Rubi) lipsite de peţiol, în lunile iunie-august.

Substanţe active, acţiune, proprietăţi

Frunzele conţin taninuri, flavonoizi, acizi organici, vitamina C, inozitol.

Principiile din frunzele de mur imprimă acestei plante proprietăţi astringente, antidiareice, antispastice şi antiseptice.

Indicaţii terapeutice, preparare şi administrare

Preparatele din frunze de mur sunt utilizate în combaterea colicilor, în boala diareică, în infecţiile urinare.

Infuzia se prepară din 2 linguriţe de frunze uscate şi mărunţite la o cană cu apă. Se beau 2 căni pe zi. În gingivite, stomatite, se poate prepara o infuzie din 2 linguri de frunze la o cană cu apă şi se face gargară de mai multe ori pe zi. Tot ca uz extern, în caz de hemoroizi se pot aplica comprese locale îmbibate într-o infuzie preparată din 2 linguri de frunze la o cană cu apă.

Intră în compoziţia ceaiului dietetic.

Dr. VALENTIN NĂDĂŞAN

Materialul a fost preluat cu permisiunea autorului din volumul „Plantele medicinale uzuale în fitoterapie" Editura Prisma 2003.

Dacă doriţi să ne adresaţi întrebări suplimentare în legătură cu fitoterapia, puteţi să o faceţi accesând adresa de internet http://www.sanatateplus.net secţiunea „Întrebări", subsecţiunea „Întrebări medicale".

Luna trecută nu a existat rubrica aceasta… luna aceasta da… luna viitoare…

Să devină o rubrică periodică?! Depinde de voi!

Cone Emilia
Giarmata Vii (Timiş)

În ziua când primesc revista îmi dispar toate problemele - nu mă gândesc decât la ceea ce citesc; unele articole mă bucură, altele mă întristează şi încerc cu toată fiinţa mea să trăiesc clipa alături de fiecare suflet care a scris articolul.

Ce dureros este când ne loveşte necazul şi poate chiar cel de la care aşteptăm ajutor ne întoarce spatele. Ei nu-L cunosc pe Dumnezeu, nu-şi dau seama că soarta lor se poate schimba într-o clipă, nu-şi dau seama ce durere simte o persoană cu handicap când este jignită sau când i se aruncă o privire…

De ce asemenea persoane nu se "aşează" numai un minut într-un scaun cu rotile. De ce nu simt ce este în inima unei persoane bolnave???

Dragii mei, trăim încă vreme de har, să ne-ndemnăm unii pe alţii să-L căutăm pe Isus, care a murit pentru noi din prea multă dragoste. El ne iubeşte şi doreşte să trăim o viaţă nouă alături de El.

Este şansa fiecăruia. Ce facem cu ea?

Toţi avem greşeli şi nu trebue să ne judecăm unii pe alţii. Să-I spunem doar Domnului ce avem pe suflet şi El ne ajută, ne călăuzeşte. Chiar dacă trecem prin suferinţă El are un plan cu noi. Şi sunt minunate lucrările Lui.

Când am fost la necaz mă tot întrebam de ce? pentru ce? tocmai mie? Mă încurajau mult fraţii spunându-mi că ştie Domnul, dar eu nu înţelegeam? Şi au trecut 2 ani. Acum îmi dau seama de planul minunat al Domnului. Eu acum sunt liniştită, fericită alături de copiii mei.

Fără să vreau îmi curg lacrimile, îmi dau seama cât am suferit, câtă durere, disperare… dar acum pricep că Domnul m-a iubit. Mi-a dat linişte şi pace.

Nici-o lacrimă nu se varsă, nici-o rugăciune nu se înalţă, nici-un plan cinstit nu se face în zadar.

Da, aşa-i Dumnezeul nostrum. El ne cheamă la fericire, la pace, la mântuire... Noi avem aşa puţtin de făcut... SĂ ACCEPTĂM.

Eu am aceeptat şi mă simt în siguranţă în fiecare clipă.

"Domnul este lumina şi mântuirea mea: de cine să mă tem? Domnul este sprijinitorul vieţii mele: de cine să-mi fie frică?" *Ps.27:1*

Ca unul care a trecut prin cele ce descrie-ţi, nu pot decât să provoc cititorii: "***Gustaţi şi vedeţi ce bun este Domnul!"*** (Psalmul 34:8) iar versetul continuă ***"Ferice de omul care se încrede în El!"***

Pricopie Petrica

Revista e un adeziv care uneşte suflete, dar şi cărămidă care zideşte.

Un singur sfat aş vrea să dau tuturor acelora care migrează de la o religie la alta. Fraţilor cercetaţi, căutaţi, documentaţi-vă foarte bine când treceţi de la o religie la alta. Nu vă lăsaţi copleşiţi de "ofertele material" si alte ademeniri. Căutaţi doar ADEVĂRUL.

Când sunteţi convinşi că aţi găsit "Calea" atunci urmaţi-o pentru VIAŢA VEŞNICĂ, nu pentru câteva zile bune aici. Eu nu spun că Adevărul este aici sau acolo. Adevărul este acolo unde îl găseşti cu sufletul, cu convingere. Unde ne va găsi HRISTOS Domnul acolo ne va judeca. Nu putem spune că n-am ştiut. Acum avem totul la îndemână, să cercetăm, să aflăm.

Nu spun decat atât "CERCETAŢI", caută şi vei găsi, bate şi ţi se va deschide...

Întru totul de acord cu tine!

Popescu Nicoleta
Bughea de Jos (Argeş)

Biserica a ajuns un loc unde oamenii merg din ce în ce mai rar. De ce oare oamenii îşi amintesc de Dumnezeu doar atunci când le merge rău? Dumnezeu trebuie doar să plângă alături de noi? Oare nu trebuie să Se şi bucure alături de noi? Cred că Dumnezeu trebuie să fie alături şi la greu dar şi la bine.

Mă alătur şi eu acestor întrebări răscolitoare şi dureroase, dar perfect îndreptăţite, cu o mică observaţie: El este alături şi la greu dar şi la bine! Noi nu prea suntem şi ar trebui să fim.

Mihalea Victorina
Sânandrei (Timiş)

Vă simt pe toţi aproape, pe fraţii şi surorile noastre de suferinţă care, ca şi mine, au suferit de la cele mai fragede vârste şi care-L căutăm pe Tatăl veşniciilor. Ce tristă şi împovărată merg la rugăciune pentru toţi. Lacrimile îmi brăzdează faţa, dar când Îi spun Tatălui toate durerile şi suferinţele noastre, inima îmi este mângâiată, lacrimile şterse iar în fundul sufletului meu este pace şi linişte. Ce uşurare, ce fericită mă simt că avem un Tată iubitor şi un Frate minunat care ne înţelege suferinţele şi ne leagă rănile.

Citesc şi plâng, plâng şi citesc, dar nu mă las învinsă. Domnul ne iubeşte!

Aş vrea să vă spun la fiecare în parte „Sus capul", „Cineva ne iubeşte", „Nu cedaţi", mai este foarte puţin. Domnul ne iubeşte, ne susţine, veghează asupra fiecărui caz şi chiar cel mai izolat şi singuratic caz să nu creadă că e uitat; nu, ci el este săpat în palmele Mântuitorului şi Domnul Îl iubeşte ca şi când ar fi doar el pentru a-i veni în ajutor.

Curaj, capul sus şi genunchiul jos. Domnul vine în curând!

Mă bucur că printre cititorii revistei există şi oameni ca d-voastră. Aştept să mai scrieţi astfel de scrisori.

>>> continuare în pagina 11

>>> continuare din pagina 10

IN MEMORIAM

Victoria Ştefan a plecat dintre noi pe data de 14 septembrie 2008-duminică, ora 5.

Înainte cu câteva zile am primit vestea, prin telefon, că Victoria se află internată în spital. M-am întristat, dar am sperat că va trece cu bine şi peste această suferintă.

A doua zi, pe data de 11 septembrie, telefonez la Cămin, în Piteşti;la o veche cunoştinţă comună şi o întreb cum se simte, ce a mai aflat despre Victoria. Mi se răspunde că Victoria este în comă. Atunci am simţit un şoc în mine, în adâncul sufletului meu. După câteva zile aflu de la prietena noastră, Daniela, că Victoria a plecat.

Am plans, amintindu-mi ce suflet bun a avut: altruistă, îi plăcea mult să ajute cu fapta şi cu un sfat bun, întodeauna a fost condusă de logică, a fost o fiinţă cu picioarele pe pământ, realistă, nu se lăsa sedusă de iluzii.

Am cunoscut-o pe Victoria în urmă cu 34 de ani, la Institutul de Neurologie Patologică, Vâlcele - Covasna, pe când eram tinere. Camerele noastre se aflau vis a vis. Uşa camerei mele era deschisă toată ziua. Când m-a văzut că eram nou internată, a venit la mine la scurt timp şi am făcut cunoştinţă. Mergea uşor, avea părul lung pe spate pentru a ascunde o malformaţie. Ne-am plăcut, ne-am împrietenit şi apoi am corespondat, din când în când scriindu-ne întâmplările vieţii pe multe pagini.

După un an ne-am revăzut tot la spital. Ne-am bucurat mult.

Apoi am avut surpriza şi bucuria să o văd, a treia oară, la tv, în reportajul lui Leonard Miron, pentru emisiunea, "Oameni ca noi". Am privit-o foarte atent: era aşa cum o ştiam, doar părul era scurtat şi era în cărucior, nu mai putea mergea.

În anul 2000, de ziua mea, în mai, am primit un cadou surpriză din partea ei: un poem de poezii intitulat "Şoaptele nopţii" şi o fotografie frumoasă din ziua lansării a volumului, din data de 18.3.2000. Titlul cărţii mi s-a părut deosebit de sugestiv pentru că cei suferinzi reflectă intens în nopţile lor la evenimentele vieţii şi atunci prind viaţă operele celor dăruiţi cu acest har. Aşa s-a întâmplat şi cu Victoria.

În sufletul meu ea a rămas fata cu părul lung, bună, veselă, ironică rar la unele aspecte ale vieţii.

De vreo 2 ani nu prea mai putea să scrie decât cu greu, dar convenisem să vorbim la telefon. Când mă suna şi-i auzeam vocea, imediat zâmbeam, bucurându-mă mult auzind-o: "Bună ziua, draga mea?"

Când pleacă dintre noi un suflet mare, rămânem săraci. Aşa simt acum.

Ne telefonam de Crăciun şi de Paşte, ne vorbeam şi pe parcursul anului. Ultima dată eu i-am telefonat: a fost pe data de 19 mai a.c., de ziua ei.

Iubea mult florile şi natura, din tot sufletul. Aceasta se vede şi din versurile ei. M-a lovit în suflet ultima ei poezie apărută în revista "Împreună". Parcă a fost o prevestire: 'uită-mă iubite / eu voi pleca'… şi a plecat.

Trăind departe una de alta, nu cunosc prea multe din viaţa ei, deoarece când făcea un bine îl făcea discret. când avea o problemă o ţinea ascunsă, ca să nu ne tulbure inima, dar ne-a unit sufletele scrisorile, şi ne simţeam unite având în noi durerea de a nu avea putere să ajutăm.

Acum florile ei din balcon au rămas orfane. Când primăvara va veni din nou, ochii ei nu se vor mai bucura de minunile care vor apărea într-o nouă viaţă - explozie de formă şi culori, de verdele crud al frunzelor, de puritatea aerului, de strălucirea soarelui, de seninul cerului, de marea sărbătoare a primăverii.

Adio draga mea prietenă. Aceste rânduri sunt scrise pentru tine pentru ultima dată. Dumnezeu să-ţi odhnească sufletul oboist t de suferinţe în Paradisul Lui, unde nu există suferinţe, nici lacrimi, nici durere, ci viaţă veşnică în campii cu flori minunate.

Adio, draga mea Victoria!

Bidian Elena - Brăila

IN MEMORIAM...

Latu Leonița - Unteni (Botoşani)

Anunţ încetarea din viaţă a lui Victoria Ştefan pe data de 14 septembrie 2008. Dumnezeu s-o ierte că multe am mai avut de învăţat de la ea.

Teodorovici Magda - Rădăuți

Victoria Ştefan a plecat dintre noi. O să fie trist fără Viky. Ea avea mereu ceva pentru revistă.

Fam. Neacşu

Cei ce au cunoscut-o pe Victorița Ştefan: Maria Ghiordănescu, Anişoara Bologa, Maria Ghidănac, Lenuța Porțan, familia Neacşu, regretă mult dispariția fulgerătoare a unei fiinţe minunate şi a unei adevărate prietene, care a ştiut să încurajeze pe cei aflaţi în suferinţă ca şi ea şi, prin telefoanele şi mesajele pe care ni le dădea cu diferite ocazii, ştiam că avem o prietenă care nu ne uita în nici o împrejurare.

Dumnezeu să o odihnească în pace.

Barbu Sorin - Piteşti

În această dimineaţă (14 septembrie) Victoria Ştefan de la Centrul de Îngrijire şi Asistenţă din Piteşti, a plecat spre amintire. A plecat cu discreţie, aşa cum a trăit...

Mulţi îi vom simţi mult timp absenţa... A fost implicată în mişcarea pentru problematica persoanelor cu handicap cu mult înainte de 1989... A oferit oricând consiliere, cum

>>> continuare în pagina 19

MOARE TIMPUL ÎNTRE NOI

IN MEMORIAM...
Victoria Ştefan

Din Trivale şi din crânguri
Moare timpul între noi;
În sicriu o fată zace
O mulțime o petrece.

Moare timpul între ziduri
Se perindă-n file gânduri
Ce străbat prin scoarțe noi;
Mor şi frunzele-n noroi.

În Trivale şi prin Crînguri
Bate vântul blestemând;
Plânge mama, frații... parcul
Inima-i n-a mai bătut.

Plâng prieteni, cu suspine
„Fata din cutie" dusă-i;
Mări, oceane, se revarsă-n
Ochii stinşi ai Măriucăi.

Gheordănescu Maria
Cobadin (Constanța)

Talentul... nu cunoaste handicap!

FAPTE REALE DIN VIAȚA MEA

Să vă spun prieteni legenda mea
Doi frați am cunoscut
Şi de ei m-am îndrăgostit
Zi şi noapte la telefon vorbeam
Râdeam şi glumeam.
De nimic nu ne păsa.

Unul s-a răcit de mine
Mi l-a dat pe fratele Vasile,
Zi şi noapte vorbeam
Poezii ne trimiteam.

Într-o dimineață ce mi-a căşunat
La Amara am plecat,
Am crezut că voi gasi iubirea
Iubirea adevărată
Ce nu se uită niciodată
Ce a fost ce s-a întâmplat
Sufletul meu ştie ce a îndurat.

Asta e legenda mea
Am s-o spun la toată lumea
Să nu mai facă şi alții ce am făcut
Şi prin câte am trecut
Cu familia m-am certat
Numai de scandal am dat
Şi la cămin am plecat...

Pisău Eleonora - Săcele (Braşov)

PURTAREA DE GRIJĂ

Când eram căzut
În prăpastia adâncă
Tu m-ai ridicat
Şi pe brațe m-ai purtat

Ti-ai trimis îngerii Tăi
Să mă păzească în noaptea grea
De aceea vreau
Să Te laud neîncetat

Când eram în necaz
Tu mă ajutai şi mă încurajai
Şi doar cu ajutorul Tău
Ieşeam mereu bituitor

Ajută-mă să pot înțelege
Dragostea Ta pentru a mă salva
Ştiu că am fost ales de Tine
Pentru că Tu ai un plan cu mine

Doar în brațul Tău
Mă simt în siguranță
Şi stiu că niciun rău nu mă va ajunge
Dacă rămân alaturi de Tine

Iar când pe nori vei reveni
Ştiu că Te voi putea vedea
Nu ştiu când va veni acest moment
Dar ştiu că în Cer cu Tine voi fi.

Moldovan Naomi-Donata - Hunedoara

OGLINDA TRECUTULUI

Mă uit la o mică, veche şi frumoasă fotografie,
Chipul din ea care mă priveşte oare al cui să fie?
Mă uit atentă la chip cu o privire întrebătoare,
Cine să fie copila ce mă priveşte zâmbitoare?

Privind la fotografie mă întreb pe un ton grav,
Al cui să fie oare acest trupşor micuț şi firav?
Şi uitându-mă atentă îmi amintesc deodată,
Că al meu este acest trupşor micuț de fată.

Privind îndelung fotografia, zâmbetul din ea,
Îmi dau seama că aceasta este fotografia mea,
Anii ce-au trecut şi care s-au scurs în zbor,
Şi care au lăsat în urmă un trecut înduioşător,

Privind cu melancolie copila, zâmbetul chipului,
Îmi dau seama că fotografia-i oglinda trecutului,
Că de vrem să revedem anii ce în grabă au trecut
E de ajuns să privim o fotografie, nimic mai mult.

Popescu Nicoleta - Bughea de Jos (Argeş)

...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::...

Cu mare bucurie am primit sugestia voastră de a exista o asemenea rubrică în cadrul revistei noastre şi cu mare bucurie consemnez alte cereri de a ne ruga împreună pentru ceva sau pentru cineva anume.

Ştiu că este greu şi unora dintre noi chiar poate să li se pară ciudat sau chiar să-i deranjeze o asemenea rubrică (aşa aş fi simţit şi gândit eu în urmă cu câţiva ani), însă avem un Dumnezeu atât de minunat şi de dornic de a ne răspunde la rugăciune (ştiu din propria-mi experienţă), încât ar fi o lipsă de înţelepciune de a nu asculta de îndemnul Său de a ne ruga unii pentru alţii.

În plus, aceasta arată nu numai că avem încredere în El, ci şi că simţim unul cu celălalt, că ne pasă.

Vă rog în continuare să vă rugaţi pentru mine.

Nica Gina - Livezi (Bacău)

Mulţumiri celor ce au organizat tabăra de la Sinaia şi să ne rugăm pentru ca acest frumos loc să fie cumpărat de cineva cu suflet mare, pentru a se putea bucura de aceste lucruri şi multe alte persoane cu probleme, ca cei care primesc această revistă.

Coţofană Doina - Bucureşti

Trebuie să ne rugăm neîncetat pentru această revistă.

Trebuie să ne rugăm unii pentru alţii ca să ne întărim reciproc în credinţă, pentru zidire sufletească şi nu în ultimul rând ca să primim revista cât mai mulţi.

Dobrescu Lavinia - Brăila

Pentru părinţii mei. Mulţumesc tuturor celor care s-au rugat pentru construcţie. Bunul DUMNEZEU ne-a ascultat rugăciunea şi totul este gata acum! SLAVĂ DOMNULUI!

Burcea Aurel - Peretu (Teleorman)

Aşa cum v-am anunţat, bunul Dumnezeu a lucrat la inima oamenilor deosebiţi ce fac parte din ASI, aprobând revistei suma de 5.000 RON (50.000.000 lei vechi) le mulţumim din tot sufletul.

Tot El a mişcat inima unui om deosebit care a sprijinit revista cu o sumă deosebită, el adăugându-se celorlalţi, la fel de deosebiţi, care deja sprijină revista de ceva timp.

Le mulţumim tuturor din tot sufletul.

Pentru noi toţi, cei care beneficiem şi ne bucurăm de apariţia regulată şi primirea gratuită a revistei şi care dorim ca să apară şi în viitor (şi eu cred că toţi ne dorim aceasta), revin cu rugămintea: „genunchiul jos". Bunul Dumnezeu abia aşteaptă să ne ajute şi în continuare.

Mulţumiri multe celor care s-au rugat şi vor continua să se roage pentru sponsori şi pentru ca revista să poată apărea şi în viitor.

Burcea Aurel - Peretu (Teleorman)

Pentru escarele de la şezut solicit din toată inima să fiu susţinut în rugăciune! Prin harul Bunului DUMNEZEU mai am doar 2 (cele mai mari). Mulţumesc!

Burcea Aurel - Peretu (Teleorman)

...::: Anunţuri de la cititori :::... ...::: Anunţuri de la cititori :::... ...::: Anunţuri de la cititori :::...

Ioniţă Vasile - Găiseni (Giurgiu)

Vând saltea antiescară pentru persoane cu handicap, nouă, cu garanţie, la 70% din preţ şi autoturism Cielo, model 1999, cu cutie automată, 60.000 km., adaptat pentru persoane cu handicap. Mai multe detalii la tel. ***0246-259801****. Persoană de contact Vasile.*

Anunţ important!

Autorul ***PINO ANDRAŞ OPREA****, vinde următoarele volume:*
„JURNALUL DISTROFICULUI ŞI ÎNGERUL SUFLETULUI MEU";
„JURNALUL DISTROFICULUI ŞI OCEANUL IUBIRII";
„JURNALUL DISTROFICULUI CU PARFUM DE IUBIRE" Vol. 1 „MIRACOLUL";
„JURNALUL DISTROFICULUI CU PARFUM DE IUBIRE" Vol. 2 „DIAMANTUL".
Adresa mea: ***Pino Andraş Oprea Str. Trifoiului nr. 8, loc. Ploieşti, jud. Prahova, cod 100193, mobil: 0721642890, ID/email: pino_scriitorul@yahoo.com; www.pino-scriitorul.blogspot.com***

Latu Leonida - Unteni (Botoşani)

Rog cititorii revistei să mă ajute cu bani ca să-mi pot trage apă în casă, să o am mai aproape. Eu nu am posibilitatea. Îmi trebuie 20.000.000 şi nu am aceşti bani. Tel. ***0726-502832***

...::: La Mulți ANI! :::... ...::: La Mulți ANI! :::... ...::: La Mulți ANI! :::... ...::: La Mulți ANI! :::...

Mihalea Victorina - Sânandrei (Timiş)

*Pe 1 octombrie, cel care mi-a fost alături şi la bine şi la greu, şoțul meu **Mihai**, împlineşte o frumoasă vârstă. Dorința mea cea mai mare este ca bunul Dumnezeu să ne ajute să fim împreună şi pe Noul Pământ, unde va fi numai bine, iar aici, pe acest pământ, El să-i dea multă sănătate, putere, înțelegere… **„La mulți ani!”***

***„La mulți ani!”** şi pentru **Ancuța**, iubita mea nepoată, care pe 14 octombrie împlineşte frumoasa vârstă de 18 ani. Fie ca Cel care a zis „Bucură-te tinere…” să devină bucuria ei deplină, iar inima şi viața îi vor fi umplute cu bucuria şi frumusețea Cerului.*

*Şi nu în ultimul rând, **„La mulți ani!”** pentru fostul meu coleg de clasă, **Panainte Mihai**, care pe 13 octombrie împlineşte un frumos număr de ani. Sănătate, putere şi tot ceea ce-şi doreşte şi-i spre binele lui să-i dea Cel care l-a ocrotit tot timpul pe calea vieții*

Chira Simona - Rogoz (Maramureş)

*Pentru **Pino Andraş Oprea**, cu ocazia zilei de naştere, **„La mulți ani!”** cu multă sănătate, fericire şi iubire, împlinirea tuturor dorințelor, multă pace şi linişte în viață şi să ai tot ce îți doreşti.*

Chită Adriana - Răchitoasa (Bacău)

*Pe 14 octombrie prietenul nostru de suferință **Pino Andraş Oprea** îşi aniversează ziua de naştere. Îi doresc multă sănătate, succes la scrierea cărților şi un sincer şi călduros **„La mulți ani!”***

Pop Mihai - Breb (Maramureş)

*Pentru îngeraşul sufletului meu, dăruit de Dumnezeu, **Anuca Cupşa**, care în luna octombrie adaugă o frumoasă crizantemă la buchetul vieții. Îi doresc din inimă un sincer, călduros şi prietenos **„La mulți ani!”** cu multă sănătate, fericire, multe bucurii şi realizări, toată fericirea din Cer şi toată dragostea de pe Pământ, multă pace în suflet, mângâiere şi putere, împreună cu alese binecuvântări şi fie ca Domnul să aducă-n viața ei numai flori de trandafir!*

...::: *Să mai şi zâmbim* :::... ...::: *Să mai şi zâmbim* :::... ...::: *Să mai şi zâmbim* :::...

- Un trabantist la Service, către mecanic:
  "Aş vrea să-i faceți câteva modificări, să-i puneți praguri, spoiler, jenți cromate etc. Cât mă costă?"
  Meşterul: "Patru euro douăzeci."
  Trabantistul: "Râdeți de mine!"
  Meşterul: "Care din noi a început?"

- Cum găseşti piesele care-ți cad din Trabant pe drum?
  Urmărind un alt Trabant.

- Stiți ediția limitată Trabant "Roland Garros"?
  E cea cu o minge de tenis pe cârligul de remorcare.

- A apărut un model nou de Trabant, cu 4 pedale: Una pentru ambreiaj, una pentru frână, una pentru accelerație şi una pentru umflat airbag-ul.

- Ce e scris la pagina 39 din manualul Trabantului?
  Orarul autobuzului.

- Ce s-a întîmplat când vedeți un Trabant dezmembrat într-o mie de bucăți?
  A sunat telefonul şoferului şi era pus pe vibrații.

- Cum se numeşte un Trabant cu turbo?
  Uscător de păr.

- De ce le place bărbaților să conducă Trabantul pe ploaie?
  Pentru că se mulează pe piele .

- Ce înseamnă un Trabant pe vârful unui deal?
  O minune.

- Dar două Trabanturi pe vârful unui deal?
  SF.

- Dar trei Trabanturi pe vârful unui deal?
  Un loc ciudat pentru amplasarea unei uzine Trabant.

- Dar o mie Trabanturi pe vârful unui deal?
  Prăbuşirea unui Tupolev (cel mai mare avion de transport).

- De ce se pot face 150.000 Km cu aceleaşi cauciucuri la roțile din față ale Trabantului?
  Pentru că sunt mereu la un metru deasupra soşelei, ridicate pe maşina de depanare.

- Ce diferență e între un Trabant şi un câine însoțitor?
  Niciuna. Pentru amândoi, trebuie să fii orb ca să-i cumperi.

(**Nota redacției:** Zâmbim noi, însă trabantul, pentru unii dintre noi, a fost legătura cu lumea, mijlocul folosit pentru a vedea şi a se bucura de cele din jur. Felicitări celor care l-au avut şi poate îl mai au încă!)

Rubrică realizată de
Oprea Laurian - Peretu (Teleorman)

Drepturile de asistență socială, independente de salariul minim

Rubrică realizată de
Avocat DANA BORDEIANU

După cum cred că ați observat, de câteva numere, avem o nouă rubrică. Cu ajutorul bunului Dumnezeu, doamna avocat Dana Bordeianu, încearcă să lămurească, din punct de vedere juridic, unele neclarități ale noastre, aşa că… SCRIEȚI!
Aşteptăm în continuare întrebări şi sugestii!

Guvernul a reglementat, printr-o ordonanță de urgență, modul de stabilire a diferitelor drepturi de asistență socială, astfel încât să se elimine legătura dintre nivelul drepturilor acordate şi nivelul salariului de bază minim brut pe țară.

Astfel, Ordonanța de urgență adoptată de Executiv **modifică Ordonanța de urgență nr. 148/2005** privind susținerea familiei în vederea creşterii copilului.

Contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele aflate în concediu pentru creşterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani, se calculează, pe perioada în care beneficiază de indemnizația pentru creşterea copilului, prin aplicarea cotei prevăzute de lege asupra valorii acesteia şi se suportă de la bugetul de stat.

Până în prezent, OUG nr. 148/2005 prevedea că asigurarea socială de sănătate se calculează prin aplicarea cotei prevăzute de lege asupra sumei reprezentând valoarea de două ori salariul de bază minim brut pe țară, garantat în plată.

Pentru aceste persoane, **stabilirea cuantumului indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate** se va face luând în calcul valoarea indemnizației pentru creşterea copilului.

Un alt act normativ pe care ordonanța îl **modifică** este **Legea nr. 448/2006** privind protecția şi promovarea drepturilor persoanelor cu handicap.

Astfel, pentru persoana care are în îngrijire, supraveghere şi întreținere un copil cu handicap, pe perioada în care beneficiază de concediu şi de indemnizație pentru creşterea copilului cu handicap în cuantum de 450 lei, pentru copilul cu handicap cu vârsta cuprinsă între 3 şi 7 ani, **contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate** se calculează prin aplicarea cotei prevăzute de lege asupra sumei reprezentând valoarea indemnizației pentru creşterea copilului cu handicap şi se suportă de la bugetul de stat.

Până în prezent, pentru persoanele aflate în această situație, contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate se calcula prin aplicarea cotei prevăzute de lege asupra sumei reprezentând valoarea a de două ori salariul de bază minim brut pe țară, garantat în plată.

De asemenea, la **stabilirea cuantumului indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate** nu se va mai lua

în calcul salariul minim brut garantat în plată, ci indemnizația în valoare de 450 lei, pentru creşterea copilului cu handicap

Totodată, în urma modificării, prin ordonanța de urgență adoptată de Guvern, a **Legii nr. 122/2006** privind azilul în România, persoana care beneficiază de recunoaşterea statutului de refugiat sau de acordarea protecției subsidiare are dreptul să primească, la cerere, în limitele disponibilităților financiare ale statului, un ajutor lunar rambursabil, pentru o perioadă de maximum 6 luni, dacă, din motive obiective, este lipsit de mijloacele de existență necesare. Pentru motive bine întemeiate, acest ajutor poate fi prelungit pentru încă o perioadă de cel mult 3 luni.

Pentru anul 2009, cuantumul ajutorului se indexează prin hotărâre a Guvernului, în funcție de indicele de creştere a prețurilor de consum prognozat pe an/an anterior.

De asemenea, **se modifică Legea nr. 17/2000** privind asistența socială a persoanelor vârstnice. Astfel, în vederea acoperirii valorii integrale a contribuției lunare de întreținere, susținătorii legali ai persoanelor vârstnice îngrijite în cămine vor plăti diferența până la concurența valorii integrale a contribuției lunare de întreținere, dacă realizează venit lunar pe membru de familie, în cuantum mai mare de 600 lei. Acest cuantum se indexează prin hotărâre a Guvernului, în funcție de indicele de creştere a prețurilor de consum prognozat pe an/an anterior.

Sursa: www.avocatnet.ro

Trista istorie a unei vieți trăită în secret

de Isabelle Paré

Rubrică realizată de
TRAIAN FLOREA - Canada

Doamna doctor chirurg de la Spitalul Sainte-Justine din Montreal (Canada), se distingea printr-o extremă prudenţă în activitatea pe care o desfăşura acolo. Mulţi o judecau că are o minuţiozitate obsesivă, alţii de o competenţă ieşită din comun. Lucru sigur, perfecţionismul ei nu lăsa pe nimeni indiferent şi făcea în anumite ocazii să scrâşnească dinţii la unii dintre colegi. Astăzi, toţi colegii săi înţeleg de ce...

Divulgarea secretului de mai multe canale de stiri şi implicit a identităţii doamnei Maria Di Lorenzo, doctor chirurg, seropozitivă (bolnavă de SIDA), care, fără a informa conducerea spitalului Sainte-Justine de starea dânsei de sănătate, a operat 2.614 copii între anii 1990 şi iunie 2003, a cauzat o undă de şoc printre medicii şi personalul medical din Spitalul Sainte-Justine, care au cunoscut-o.

Ţinând cont de voalul care a fost ridicat, prin alegerea doctoriţei de a ascunde boala sa şi de a continua a opera, ziarul Le Devoir a considerat că este bine, acum că identitatea sa a fost devoalată, să facă lumină asupra modului cum şi-a practicat meseria şi gesturile pe care a acceptat sau refuzat să le facă pentru a-şi proteja pacienţii.

Lucru sigur, secretul a fost păstrat până la sfârşit. Maria Di Lorenzo a fost considerată de anturajul său, ca o femeie extrem de discretă, văzută singură în general. Majoritatea colegilor cu care se vedea zilnic nu au aflat decât cu o zi înainte despre acest aspect ascuns al vieţii sale, pe care-l ţinea în tăcere cu orice preţ.

Dr. Maria Di Lorenzo

După informaţiile noastre, nici cei mai apropiaţi colaboratori, cum ar fi secretara sa şi asistenţii din sala de operaţie, nu au bănuit ceva despre starea sa de sănătate. Nici chiar superiorul său imediat, şeful departamentului de chirurgie şi ceilalţi chirurgi, până mai recent nu au cunoscut drama umană şi profesională pe care ea o trăia în secret de 13 ani.

Încă în iunie trecut, fiind slăbită şi bolnavă, ea a anunţat discret superiorii, că va părăsi slujba sa pentru motive de sănătate, invocând o gravă problemă a sistemului imunitar. Din ianuarie 2003, ea se plângea de numeroase probleme de sănătate şi de o mare stare de oboseală.

Toţi au considerat-o foarte competentă, iar câteodată plină de un zel ieşit din comun. Un doctor de la Spitalul Sainte-Justine, care a dorit să rămână anonim, a afirmat chiar, că mulţi medici o judecau pe Maria Di Lorenzo, ca fiind prea exigentă în ceea ce privea condiţiile de antisepţie din sala de operaţie. O atitudine care este mai uşor de înţeles acum, dar care părea surprinzătoare la acea dată.

«Ea purta tot timpul două perechi de mănuşi şi reacţiona imediat dacă unele proceduri nu erau îndeplinite ca la carte. Perfecţionismul ei a deranjat desigur unele persoane. O putem înţelege astăzi», a povestit acest medic.

Alţi medici erau nedumeriţi de ce ea refuza sistematic unele din cererile lor de consultare. «Ea refuza categoric să opereze femei însărcinate, dar ea nu ne spunea niciodată de ce. Câteodată, aceasta şoca pe unii doctori, care atribuiau aceasta caracterului ei», a explicat un specialist al Centrului mama şi copilul.

Doamna doctor Maria Di Lorenzo refuza de asemenea, spre marea mirare a colegilor săi, măsurile de prevedere la care trebuia să se supună, înainte de a începe o operaţie pe oase.

În general, toată lumea îşi aminteşte de Maria Di Lorenzo , ca de o profesionistă discretă şi rezervată, care se amesteca puţin în activităţile sociale ale spitalului, chiar dacă lucra acolo din 1990. De asemenea la Universitatea de Montreal ea a acceptat de curând să fie numită ca profesor universitar de carieră în anul 2002, o poziţie înaltă atribuită numai profesorilor care s-au distins prin contribuţii ştiinţifice şi profesorale deosebite, ignorând starea sa de sănătate în care se afla.

Înainte de această numire, ea a predat chirurgia studenţilor de la facultatea de medicină, cu titlul de profesor de clinică.

>>> continuare în pagina 17

>>> continuare din pagina 16

«Ea a fost foarte bună în tot ce făcea. În anul 2002, noi am recrutat-o ca profesot titular pe baza dosarului ei, care era excelent, atât pe planul cercetării cât şi a celui din învăţământ», a susţinut un alt medic, care a dorit deasemenea să-şi păstreze anonimatul.

Plecarea sa precipitată în iunie 2003, a semănat surpriză printre colegii săi. În timpul agoniei sale, un secret total a fost păstrat, sub scuza veritabilă că sănătatea sa este în declin. În august 2003, moartea sa subită, atribuită unei leucemii galopante, a surprins deasemenea pe mulţi din colegii săi apropiaţi. Venită dintr-o familie foarte catolică şi fără soţ sau copii, Maria Di Lorenzo a murit într-un anonimat total, la Spitalul general evreesc din Montreal. După informaţiile noastre, numai medicii care o tratau, au ştiut de cauza reală a morţii sale.

Doar în momentul autopsiei, în august anul trecut, unii din medicii de la Spitalul Sainte-Justine au aflat că de fapt colega lor a murit de

Spitalul de copii Sainte-Justine
Montreal, Canada

complicaţii urmare a virusului HIV. La acea epocă, se pare că nimeni din aceste persoane nu au considerat că ar fi bine să anunţe direcţia spitalului.

Licenţiată în medicină a Universităţii din Sherbrooke (Quebec Canada), Doctoriţa Di Lorenzo şi-a completat studiile de specialitate în chirurgie generală în 1995 şi a practicat formaţia sa de chirurg la Spitalul Sainte-Justine din 1988. Înainte de a-şi stabili practica, ea a mers în Statele Unite ale Americii, pentru a completa un master în chirurgie pediatrică. De abia în anul 1991, când era în vârstă de 35, dr. Di Lorenzo şi-a dezvăluit superiorilor ei că este purtătoare a virusului HIV.

Divulgarea seropozitivităţii sale a cauzat de altfel o undă de şoc în familia sa, care conform informaţiilor noastre, ignora cauzele decesului ei. În stare de şoc, părinţii săi au ales să-şi părăsească temporar domiciliul, hărţuiţi de telefoanele părinţilor furioşi care aduceau injurii fiicei lor. Tristă istorie...

Lucru sigur, doctoriţa Di Lorenzo a reuşit să păstreze starea sa de sănătate într-un total secret, pe parcursul carierei sale, fără a arunca o umbră de suspiciune printre apropiaţii săi şi aceasta în ciuda tuturor măsurilor de securitate la care ea s-a supus în practica sa cotidiană.

Sursa: **Isabelle Paré**
Le devoir.com
Édition du samedi 24 et du dimanche 25 janvier 2004

...::: Spiritual :::... ...::: Spiritual :::... ...::: Spiritual :::... ...::: Spiritual :::... ...::: Spiritual :::...

>>> continuare din pagina 5

de Duhul Sfânt:

*„Duhul Domnului este peste Mine, **pentru că M-a uns** să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, şi orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsaţi, şi să vestesc anul de îndurare al Domnului."*

În urmă, a închis cartea, a dat-o înapoi îngrijitorului, şi a şezut jos. Toţi cei ce se aflau în sinagogă, aveau privirile pironite spre El.

Atunci a început să le spună: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură pe care le-aţi auzit."

Luca 4:18-21

Declaraţia aceasta şi explicaţia făcută a atras mânia celor ce-l ascultau deoarece aceştia au înţeles că El pretindea a fi Mesia, iar ei nu puteau să accepte că fiul tâmplarului Iosif ar putea fi Cel făgăduit. Mânia i-a făcut chiar să dorească să-L omoare aruncându-L în prăpastie, dar Mântuitorul a scăpat atunci de ei.

A fost o mare bucurie pentru mine să pot înţelege această profeţie. Nu doar convingerea că Dumnezeu poate împlini ce prevesteşte m-a cuprins, ci descoperirea unui Mântuitor care a venit special ca să-mi salveze viaţa şi sufletul pentru veşnicie a copleşit inima mea.

Domnul Hristos a lăsat locurile cereşti pentru a îmbrăca haina umilă a unui muritor de rând pentru a-mi oferi mie şi ţie, cititorule, posibilitatea de a trăi veşnic în împărăţia Sa. El a fost uns special pentru un botez al suferinţelor şi al sacrificiului suprem, pentru a ne elibera pe noi din sclavia păcatului şi din închisoarea morţii. Nu este aceasta o profeţie minunată?

Dacă doreşti să beneficiezi şi tu de împlinirea acestei profeţii, atunci cere Domnului Hristos ca de astăzi El să fie şi Mântuitorul tău, dându-ţi iertarea şi o viaţă nouă.

POȘTA REDACȚIEI

Cu tot respectul țin să reamintesc tuturor cititorilor că, dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, scrisorile voastre trebuie să ajungă la mine în cursul lunii anterioare apariției revistei. Sfatul meu este să scrieți din timp, deoarece este posibil ca în ultimele 2-3 zile ale lunii spațiul la unele rubrici să fie deja ocupat!!!

Vă rog mult, pe toți cei care scrieți, puneți-vă numele complet și adresa la expeditor!

Mulțumesc mult pentru înțelegere!

Gheordănescu Maria - Cobadin (Constanța)

Tristețe a fost, este şi va fi în sufletul tuturor celor care au cunoscut-o pe Victoria cât de cât (chiar şi a celor care au cunoscut-o numai prin intermediul scrisorilor şi a convorbirilor telefonice cazul meu).

Moinescu Maria - Bucureşti

Mă bucur că vă place poezia şi că doriți să colaborați la realizarea revistei. Modul în care puteți face aceasta este să trimiteți poezii create de d-voastră, gânduri, etc.

Hagiu Angela - Mangalia

Foarte, foarte greu am descifrat cele scrise: despre Romtelecom, despre dragostea şi purtarea de grijă a bunului Dumnezeu, despre lucrarea ce ne revine nouă… Văd că nu aveți probleme cu mâinile, aşa că vă rog mult, data viitoare faceți un mic efort şi scrieți mai citeț.

Vă mulțumesc mult pentru înțelegere!

Dobrescu Lavinia - Brăila

Îmi pare rău că ai trecut prin atâtea, însă mă bucur să constat că încrederea ta în bunătatea, înțelegerea, iertarea şi dragostea bunului Dumnezeu este de nezdruncinat. Cât despre „unii”… roagă-te pentru ei ca să aibă acelaşi spirit ca Domnul. Iar tu ține aproape de El şi de Cuvântul Lui.

Cât despre cât de des să scrie cititorii: un cititor (Dănilă Neculai) obişnuia să scrie 1-2 scrisori pe lună (a scris şi 3,4,5 pe lună) şi nu mă deranja deloc. Dimpotrivă! În concluzie: scrieți toți cât de des şi de mult puteți şi doriți!

Dănilă Neculai - Suceava

În sfârşit! Începusem să mă îngrijorez teribil de această lungă tăcere. Am şi sunat de vreo două ori, însă ori ați avut probleme cu telefonul, ori aparatul meu telefonic m-a „trădat” şi în acele situații (de câteva luni am uneori probleme cu el).

Vă mulțumesc pentru cele scrise, pentru urări, pentru făgăduințele şi cărticelele trimise şi îmi pare rău că ați avut şi aveți serioase probleme de sănătate. Continuați să vă încredeți însă în El şi… înainte. Nu sunteți singur!

Bolborici Ioana - Bucşani (Dâmbovița)

Sunteți mult binecuvântată având o familie atât de numeroasă şi fiind cu toții alături de d-voastră, fizic şi sufletește. Mulțumiți-I Domnului pentru aceasta „şi-n culcare şi-n sculare”. Şi mă bucur că sunteți conştientă de lucrul acesta.

Să vă ajute bunul Dumnezeu să vă bucurați pe deplin de copii şi nepoții care vi i-a dat.

Dobrin Petru - Roata de Jos (Giurgiu)

Tristă şi dureroasă scrisoare. Informațiile care mi le cereți mă depăşesc. Cel mai înțelept este să vă prezentați la Casa Județeană de Pensii din Giurgiu şi să solicitați informațiile dorite. Aşa a procedat şi tatăl meu în ceea ce privește drepturile mamei mele.

Casa Județeană de Pensii (Oficiul Județean de Pensii) Giurgiu Str. Independenței nr. 105-106, Giurgiu, Telefon: 0246-212388 interior 108

Nica Gina - Livezi (Bacău)

Mulțumesc mult pentru frumoasa felicitare trimisă şi țin să-ți spun că apreciez mult efortul de a scrie. Nu uita nici o clipă că Cel care a dat pe Singurul Lui Fiu pentru tine nu te va lăsa nici o clipă singură şi fără ajutor în aceste momente grele. El este sprijinul şi tăria ta. Te iubeşte enorm. Nu eşti singură!

Ivu Maria - Comăneşti

MAMA! Doar acest cuvânt şi nu cred că ar mai fi ceva de spus! Mulțumesc pentru înțelegere, pentru urări şi rugăciune.

Arsene Vasilica; Ordace Veronica & George - Costeşti (Vaslui); Dumitraşcu Alexandrina - Slobozia; Focşa Mirela - Rădăuți Prut (Botoşani); Ivaz Camelia - Galați; Neghină Violeta - Bârlad; Lupu Marian - Matca (Galați)

MULȚUMESC! Şi vouă şi celor care au telefonat.

Doresc să corespondeze:

Enescu Adriana - Vălenii de Munte

În noiembrie împlinesc 28 de ani, sunt o fire optimistă, plină de energie, am mici probleme de locomoție şi vorbire. Îmi place să navighez pe net, să ascult muzică, să scriu poezii, să mă plimb, să merg prin oraş... Aştept să-mi scrieți...

Tel: 0752-634743. Yahoo ID: keep_hitting_23 Mail: keep_hitting_23@yahoo.com

Delciu Cristian Eugen - Grădiştea (Călăraşi)

Am 45 de ani şi doresc să găsesc pe cineva pentru a coresponda şi pentru a ne împrieteni. Pot fi contactat la tel. ***0242-336208***

Zaharia Valentin Gabriel - Bucureşti

Am 39 de ani, am unele probleme de vedere şi doresc să cunosc o fată pentru prietenie, eventual căsătorie. Pot fi contactat, ***str. Jean Atanasiu, nr. 21, bl. H, et. 3, sc. B, ap. 9, Bucureşti, tel. 021-2509319***

Nelu

Mă numesc Nelu şi sunt din Galați. Sunt persoană cu handicap gr. II, am 54 ani, conduc maşină, doresc cunoştință cu persoane sincere, sufletiste şi să aibă simțul umorului, pentru prietenie, eventual căsătorie. ***Tel. 0336-428246 şi 0752-987606***

>>> continuare în pagina 19

>>> continuare din pagina 18

Geta

Mă numesc Geta din Costeşti, jud. Argeş. Sunt persoană cu handicap, doresc să cunosc tineri şi tinere, sincere, cu simţul umorului, pentru prietenie. ***Tel. 0248-672908 şi 0726-711624.***

Silvia

Sunt văduvă, am 55 de ani, sunt de credinţă ortodoxă şi sunt cu frică de Dumnezeu. frecventez biserica în toate duminicile şi în sărbătorile religioase. Sunt o mare gospodină, îmi place foarte mult să gătesc. Sunt curată, ordonată şi corectă. Îmi place să respect şi să fiu respectată. Nu consum băuturi alcoolice, nu fumez.

Aş dori să-mi găsesc un domn, un om cu suflet bun, serios, cu vârsta cât de cât potrivită (până la 65 ani).

Tel. ***0743-501023***

Victoria Marinescu - Bucureşti

Văduvă, fără obligaţii, fără handicap, 56 ani, azş, contabil, serviciu bun, doresc cunoştinţă cu cineva, vârstă apropiată, în vederea căsătoriei. Doresc seriozitate şi discreţie. Tel. ***021-3139966*** *(după-amiaza).*

Cîrje Ionuţ - Mogoşoaia

Doresc prietenă sufletistă, sinceră, iubitoare. Rog sinceritate. ***0724-619377***

NOTĂ: ***Rog pe toţi cei care doresc să corespondeze, atunci când îşi exprimă această dorinţă, să scrie şi un mic enunţ, de câteva rânduri, care să conţină o scurtă prezentare: nume, hobby-uri, motive, etc., etc.***

Puneţi-vă în locul celor ce citesc enunţurile şi doresc să corespondeze. Este normal ca enunţul să-i convingă să înceapă o corespondenţă bogată, însă dacă acesta este sărăcăcios întocmit, nespunând mai nimic despre cel ce solicită corespondenţă…

SUGESTIE: ***Cei care doriţi să vă faceţi prieteni şi vă exprimaţi frumoasa dorinţă de a coresponda, nu aşteptaţi să vi se scrie, ci începeţi voi să scrieţi celorlalţi, care şi-au exprimat aceeaşi dorinţă!***

...::: IN MEMORIAM :::... ...::: IN MEMORIAM :::... ...::: IN MEMORIAM :::... ...::: IN MEMORIAM :::...

>>> continuare din pagina 11

se zice acum, oricui avea nevoie... A fost unul dintre membrii fondatori ai Asociaţiei Handicapaţilor Neuromoror Argeş din Piteşti şi un scurt timp, la început, chiar preşedinte onorific al acestei organizaţii...

Nu vom şti dacă versurile sale cuprindeau amintirile sau visele ei, dar cu greu se va risipi vraja lirică adunată în volumul "Şoaptele nopţii"...

Viorica Alecu - Cugir

Acum, după ce Victoria Ştefan (Piteşti) a plecat dintre noi, am realizat că parcă şi-a luat „rămas bun" de la toţi cei ce au cunoscut-o sau au citit numele ei în revistă, prin „Un geniu îşi ia rămas bun" sau „In memoriam", articole apărute în ultima vreme sub numele ei.

Un talent de necontestat şi o inimă în care au încăput toate durerile celor cunoscuţi şi necunoscuţi, a fost, este şi va fi pentru totdeauna prietena mea şi-i voi mulţumi pentru felicitările sau încurajările ce mi le-a dăruit de-a lungul atâtor ani.

Nu-mi găsesc cele mai potrivite cuvinte pentru familia îndoliată şi prietenii ce n-o vor uita-o niciodată.

ODIHNEŞTE-TE ÎN PACE, VICTORIA! Rămân cu durerea în suflet şi cu speranţa că ne vom reîntâlni cândva…

Asociaţia "HandHope"
Burcea Aurel, str. Bălţăreţu nr. 565,
loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0247-327122; 0765-365533
e-mail: aurelsda@yahoo.com
C.I.F. 14877902
Cod IBAN: RO25RNCB4400000079080001
B.C.R. Alexandria

SPONSOR: S.C. RELIAN S.A., distribuitor utilaje agricole, sisteme de irigat prin picurare, etc.
CONTACT: Şos. Alexandriei, nr.220, sector 5, Bucureşti tel. 021-4205914; 0742-358431

SPONSOR: A.S.I. ROMANIA
CONTACT: Str. Mureşului, nr. 1, loc. Nazna, jud. Mureş, cod 547526 tel. 0265-320548; www.asiromania.ro

SPONSOR: S.C. G&G TOTAL COM. SRL
Importator îmbrăcăminte şi încălţăminte copii Thailanda. Tel/Fax: 021-316.08.51

SPONSOR: SC CONCELEX SRL Construcţii Civile, Industriale, Energetice şi servicii auxiliare (confecţii metalice, mobilier din pal, instalaţii climatizare, etc.)
CONTACT: Şos. Aeroportului, nr. 120-130, sector 1, Bucureşti tel. 021-6672275; www.concelex.ro

Tipărit la: Tipografia A.F. Gîgîlice - tel. fix 0247-313041; mob. 0748-137997